

den 27 juni 1938.

Pastor P. Rydén,
Cambridge, Min.
U. S. A.

Käre Broder Rydén!

Frid!

Mottog just nu ett rekommenderat brev från missionssekreteraren Ragnar A. Arlander med iliggande en vaxel på \$ 10.--. I brevet stod det bl.a. :

"Då jag för ett par veckor sedan gjorde ett besök i Cambridge, Minn. träffade jag där vår gamle vän Peter Rydén. I samtal med honom rörande våra missionärer, både de som utgått från oss och de, som utgått från vårt fädernesland, kommo vi ock att nämna broder Rinells namn. Han undrade då om jag ej kunde sända broder Rinell en skärv från honom. Naturligtvis var jag villig att ~~gå~~ åtaga mig en så helig och ljuvlig tjänst."

"Den närslutna bankanvisningen är sålunda ett missionsoffer från br. Rydén".

Denna kärleksgåva var för mig lika oväntad som välkommen. Ja, det var rent av rörande att mottaga den. Vi kunna ju nästan sägas vara obekanta. Namnet P. Rydén och hans tidningsartiklar äro kända och välkända sedan flera tiotal år sedan. Men personligen ha vi inte träffats mycket.

Min hustru kommer dock ihåg Broder Rydén mycket väl ifrån Sverige. Första bekantskaper gjordes i Kalstad, förmodligen 1892. Hon bodde då där som en avskedad lärarinna och tillfälligt hjälpte sin äldre broder, lokmästare J. E. Sjöberg, som nyss hade blivit änklings. Kapellet i Kristinehamn skulle byggas eller stod under uppföring och Broder Rydén samlade pengar för ändamålet. Hennes börs var i huvudsak tom. Men hon skrapade i alla fall ihop en krona för ändamålet. Nu kommer denna krona igen - med mångdubbel ränta!

Min hustru och jag ha nu varit i Kina drygt 44 år. Det är en lång arbetsdag. Vi skulle varit pensionerade för 6 & 7 år sedan, men ännu få vi hänga med. Orsaken är väl att vi i vår ålderdom äro begåvade med mycken god hälsa och tämligen normala arbetskrafter, för vilket Gud allena bör ha all ära, och så har vår mission brist på svensk arbetskraft. Och utom detta torde Gud ha något mer att göra för oss. Det är skönt att få tillhöra honom och gå hans ärenden. Herren göre oss trogna!

Gud har varit underbart god mot vår mission. Framgången har

har varit jämn. Vi ha inte minst under farotider åtnjutit Guds beskydd. Så var det under boxartiden (1900), så har det varit under revolutionstider, under bandittider och krigstider. Tänk att vi under brinnande krig hittills fått fortsätta missionsarbetet tämligen obehindrat! Våra skolor ha i huvudsak fortgått hela tiden, arbetet i staden och på landet likaså. Kineserna äro oss tillgivna och värdera mycket, att vi under dessa kritiska tider inte övergiva dem. Även vi å vår sida äro innerligt tacksamma till Gud, att det varit oss möjligt att stanna kvar. Det har verkat mer än många predikningar.

Utgången av kriget är dock ovisst. Det är visserligen sant att j-na gå framåt och vinna den ena staden efter den andra, men de ha inte tillräckligt med folk att skydda allt vad de tagit. Guerilla trupperna följa dem och ta tillbaka den ena platsen efter den andra. Detta besvaras å j-na sida med bombning av städer och byar, brandskattning av samhällen och massmord av oskyldigt folk. Det är ohyggligt med blod som flyter. Krigsdemonen har satts i rörelse och det är omöjligt att stanna den. Det gäller vem som kan hålla ut längst. Så länge Kina förblir enigt är största chansen å dess sida.

Jag sänder i korsband boken "Svenska Baptistmissionen i Kina. Ett 40-års minne" i fall den inte finns förut i Pastorns bibliotek. Närsluter ock en sedel å \$ 500.--. Sådana och dylika sedlar bränna kineserna för de döda. Man hoppas att få draga värdet av denna sedel i den andra världen. Dessa sedlar ha tillkommit på senare åren. Förut användes otryckt papper. I båda fallen är vidskepelsen naturligtvis lika. Gud löse dem från deras fäderneärvda okunnighet och synd!

Slutar här med tack och kära hälsningar från oss båda.
Gud med oss alla!

Broderligen.